

**Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustiſimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

6. Quando regnauerit iste Demetrius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](#)

NOTÆ ET QVÆSTIONES
CHRONOLOGICÆ,

IN LIB. II. MACHABAÆOR.

CAPVT I. V. 7.

Regnante Demetrio, anno centesimo sexagesimo nono, nos Iudei scripsimus in tribulatione.

QVÆSTIO VI.

Quando regnauerit iste Demetrius.

1. Rabanus & Glossa ordinaria, ex Ruperto, tradunt hunc Demetrium fuisse Soterem, qui Eupatorem proximè excepti, & summam horum 169. annorum hac suppuratione colligunt. Ab epocha Seleucidarum usque ad Antiochum Epiphanem numerantur anni 137. Inde Epiphanes imperavit annos 11. Eupator 2. Demetrius Soter 12 ex quibus confidunt an. 162. & sic ad numerum 169 annorum hic expressorum desideratur anni 7. quos duobus modis suppleri posse scribunt. 1. Si septennium sumamus ex Annis Antigoni, qui Seleucum Nicanorem præcessit. 2. Si septem anni adscilcantur, quibus post Demetrium Soterem regnauit Alexander, ignarus & regia maiestate indigenus. Priorem modum rejecit Hugo; posteriorem recipit. Ego neutrū admitto. Nam in primis quæ ratio excogitari potest, cur anni septem Antigoni assumentur, non plures; non pauciores? Deinde cum alijs in locis auctor huius libri æram regni Græcorum usurpat: quare hic ab altiore principio numerum istum 169. annorum ducat? Tertio Alexander, qui Demetrium Nicanorem securus est, regnauit tantum quinquennio, & occisus est anno Græcorum 167. i. Machab. 9. ut supra docui q. 4. in Machab. Quarto est plane insolens ea computatio, qua omnes anni Alexandri, tribuuntur eius antecessori, iam aliquot annis ante perempto. Demetrius autem Soter occisus est anno Græcorum 162. i. Mach. 10. ver. 50. & 57. Quimodo perperam addit Glossa ex Rupero hunc annum 169. fuisse, quartum Ionathæ. Fuit quidem ultimus: nam anno sequente hoc est, 170. Græcorum cœpit populus numerare annum primum Simonis. Ex quo vero Ionathas suscepit suæ gentis principatum, annus 18. agebatur: quandoquidem Iudas in prælio cecidit anno Græcor. 152.

Sexti,

*Sententia
Rabani &
Glossa or-
dinaria.*

*Supposita-
tio hec nō
probatur.*

P.

H. Philippi

Chronologia
Vet. Testamēnti

A IV

17 a

40

QVÆST. CHRONOL. VII.

Sextū, Demetrius Demetrij regnare cœpit anno Greco 167. illud est
& anno 172. abiit in Medianam lib. cap. 14. v. 1. Igitur anno 167. idem pater
& ex communis sententia, contra pauculos iam refutatos, ille monachus
Iudei Ierostolymitanus, ad Aegyptum hic scripsisse dicumur etiam Demetrator,
Demetrij Soteris filius, cuius Nicatoris annus 3. incidit in usq. ad
Græcorum, quam summam hac ratione ex annis regum Syriae colligit
Antiochus Epiphanes ad regnum fastigium prouectus est, anno Græcorum
ergo ante illius imperium anni 136. elapsi sunt: his addit. ipsius Epiphanis
2. Eupatoris, Demetrij Soteris II. Alexandris, & Demetrii Nicatoris, in
bus exurgit, annus 169. regni Græcorum. Denique hic annus 169. elapsus
do huius libri 2. Machab. ab autumno, atque adeo, ut plerique centent
se Tisti computatur, anni ante Christum 144. circa 9. Septembri cycle
næ 10. Solis 6. lit. Dom. G. Epacta 15.

Vers. 9.

Quid sit Scenopegia
Frequentate dies Scenopegia mensis Casleu. Scenopegia sine festum libe-
lorum ex lege Moysis celebrabatur mense Tisri: festum autem per diuinis
pli, quod etiam Scenopegia est appellatum, agebatur mente Casleu. Quid
ipsum indicat versiculus 18. Facturi igitur quinta & vigesima die mensis Cas-
trificationem templi, necessarium duximus scribere vobis, vt & vii quatuor
Scenopegia. Causa verò cur hoc festum non mente institutum & non
Scenopegiæ vocatum sit, aperitur infra cap. 10. v. 6. Et cum latina tabernacula
runt, in modum tabernaculorum, recordantes, quod ante modicum tempore nomen
tabernaculorum in montibus, & speluncis more bestiarum gerant. Propter
thyrsos & ramos virides & palmas preferabant ei, qui prosperavit mundi occidere.

Vers. 10.

Anno centesimo octogesimo octauo.

QVÆSTIO VII.

Vnde suppetetur iste annus 188.

Liranij sententia. 1. Yranus in hunc locum ait probabiliter dici posse annum istum illud
dire ab anno 12. Assueri, quando populus Iudaicus intercessione
Iudas Machabæus, haud pridem sacram ædem curauerat expugnandum.
conieclitur duas causas assert. 1. Quod Iudei soleant suas aras antiquis
bus mirabilibus, qualis tunc fuit euasio gentis Iudaicæ, à periculo recessante
nentis. 2. Quod liberatio quæ sub Antiocho Epiphane coniigia Iudei
ei similis quæ acciderat sub Assuero. Hung autem Assuerum præcepit
annos circiter 40. & sic ab anno eius inclusuè 12. remanente annos 12.

Haec